5.6 Υπάρχουν δύο τρόποι αποκατάστασης της ζημίας: είτε ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει μόνος του τα απαραίτητα μέτρα αποκατάστασης, οπότε και τα χρηματοδοτεί άμεσα ο ίδιος, είτε η αρμόδια αρχή ζητά την εφαρμογή των μέτρων από τρίτο μέρος και ανακτά έπειτα το κόστος από τον φορέα εκμετάλλευσης. Συνδυασμός των δύο προσεγγίσεων είναι, επίσης, δυνατός, προς όφελος της μεγαλύτερης αποδοτικότητας.

5.7 Όταν οι υπαίτιοι της ζημίας είναι περισσότεροι του ενός, η οδηγία επιτρέπει στα κράτη μέλη να αποφασίσουν πώς θα κατανείμουν το κόστος. Οι δύο βασικές επιλογές είναι είτε ο καταλογισμός της ευθύνης από κοινού και εις ολόκληρον είτε η ποσοστιαία κατανομή της. Μολονότι με το διπλό αυτό σύστημα επιδιώκεται η προσαρμογή στα νομικά καθεστώτα των κρατών μελών, πρέπει εντούτοις να επισημανθεί ότι είναι εξαιρετικά δύσκολη η ποσοστιαία οριοθέτηση της περιβαλλοντικής ευθύνης, γεγονός που δυσχεραίνει τη χρήση του συστήματος αυτού στη πράξη.

5.8 Τέλος, θα πρέπει να τονιστεί ότι η απαίτηση οικονομικής ασφάλειας για τους φορείς εκμετάλλευσης που υπόκεινται στη νομοθεσία για το νερό, το έδαφος και τη βιοποικιλότητα συντελεί στην αποτελεσματικότερη εξασφάλιση της αποκατάστασης, ενώ ταυτόχρονα αποφεύγονται οι αρνητικές συνέπειες της χρεοκοπίας.

Βρυξέλλες, 13 Μαρτίου 2008.

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Δημήτρης ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την επιβολή κυρώσεων στους εργοδότες που απασχολούν παράνομα διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών (γνωμοδότηση πρωτοβουλίας)

(2008/C 204/16)

Στις 27 Σεπτεμβρίου 2007, και σύμφωνα με το άρθρο 29, εδάφιο 2 του Εσωτερικού της Κανονισμού η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή αποφάσισε να καταρτίσει γνωμοδότηση πρωτοβουλίας με θέμα την

Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την επιβολή κυρώσεων στους εργοδότες που απασχολούν παράνομα διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών

Το ειδικευμένο τμήμα «Απασχόληση, Κοινωνικές Υποθέσεις, Δικαιώματα του Πολίτη», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 21 Φεβρουαρίου 2008, με βάση την έκθεση της εισηγήτριας κας Roksandić και του συνεισηγητή κ. Almeida Freire.

Κατά την 443η σύνοδο ολομέλειας της 12ης και 13ης Μαρτίου 2008 (συνεδρίαση της 12ης Μαρτίου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 118 ψήφους υπέρ, 56 κατά και 7 αποχές, την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. **Συμπεράσματα και συστάσεις**

1.1 Η ΕΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της διότι δεν της υποβλήθηκε αίτηση γνωμοδότησης σχετικά με την πρόταση οδηγίας για την επιβολή κυρώσεων στους εργοδότες που απασχολούν παράνομα διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών, παρά το ότι στην εισαγωγή της οδηγίας αναφέρεται το αντίθετο. Είναι αλήθεια ότι η πρόταση οδηγίας δεν εμπίπτει σε έναν από τους τομείς για τους οποίους η διαβούλευση με την ΕΟΚΕ είναι υποχρεωτική. Ωστόσο, η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι είναι απαραίτητο να ζητηθεί η γνώμη των εκπροσώπων της οργανωμένης κοινωνίας των πολιτών επί του θέματος διότι αφορά την ρύθμιση βασικών τομέων οι οποίοι όχι μόνο εμπίπτουν στον τομέα της ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης αλλά επηρεάζουν και την απασχόληση και την κοινωνική πολιτική.

1.2 Η ΕΟΚΕ αποφάσισε να καταρτίσει γνωμοδότηση πρωτοβουλίας σχετικά με την πρόταση οδηγίας. Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι η οργανωμένη κοινωνία των πολιτών, και ιδιαιτέρως οι κοινωνικοί εταίροι, μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο όσον αφορά την διατύπωση και την εφαρμογή της οδηγίας που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την επιβολή κυρώσεων στους εργοδότες που απασχολούν παράνομα διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών.

1.3 Στις γνωμοδοτήσεις που έχει καταρτίσει μέχρι σήμερα ([1]) η ΕΟΚΕ έχει τονίσει την ανάγκη να ληφθούν πολλαπλά μέτρα που θα δημιουργήσουν ευκαιρίες για την νόμιμη μετανάστευση και για την αντιμετώπιση των αιτιών της «παράτυπης» μετανάστευσης.

([1]) Βλέπε γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ της 15.12.2004 με θέμα«Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών Μελέτη για τις σχέσεις μεταξύ νόμιμης και παράνομης μετανάστευσης», εισηγητής ο κ. Pariza Castaños (ΕΕ C 157, 28.06.2005).
Βλέπε γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ της 09.06.2005 με θέμα «Πράσινη Βίβλος — Για μια κοινοτική προσέγγιση της διαχείρισης της οικονομικής μετανάστευσης», εισηγητής ο κ. Pariza Castaños (ΕΕ C 286, 17.11.2005).
Βλέπε γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ της 15.12.2005 με θέμα «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο "Το πρόγραμμα της Χάγης: Δέκα προτεραιότητες για την επόμενη πενταετία — Η εταιρική σχέση για την ανανέωση της Ευρώπης στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης"», εισηγητής ο κ. Pariza Castaños (ΕΕ C 65, 17.03.2006).

1.4 Η ΕΟΚΕ υποστηρίζει την πρόταση διότι όντως προωθεί το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ωστόσο, η ΕΟΚΕ διατηρεί αμφιβολίες σχετικά με το περιεχόμενο της προτεινόμενης οδηγίας, με την χρονική στιγμή της υποβολής της πρότασης και με τη σειρά κατά την οποία υιοθετήθηκαν οι νομοθετικές προτάσεις. Η απασχόληση παράνομα διαμενόντων μεταναστών είναι ζήτημα που συνδέεται στενά με τη λειτουργία της αγοράς εργασίας και με την παράνομη απασχόληση γενικά και, επομένως, δεν μπορεί να προληφθεί αποκλειστικά και μόνο με την επιβολή κυρώσεων στους εργοδότες.

1.5 Όσον αφορά τη σύνδεση μεταξύ δύο διαφορετικών τομέων δράσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που αφορούν τη μετανάστευση σε κοινοτική κλίμακα, δηλαδή του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και της κοινωνικής πολιτικής και της πολιτικής απασχόλησης, η ΕΟΚΕ τονίζει τη σημασία της εναρμόνισης της υφιστάμενης νομοθεσίας της Ε.Ε. με κάθε νομοθεσία που αφορά την νόμιμη και την παράνομη μετανάστευση και βρίσκεται στο στάδιο της κατάρτισης. Η ΕΟΚΕ φρονεί ότι το πρόβλημα της παράνομης μετανάστευσης δεν μπορεί να επιλυθεί με το κλείσιμο, απλώς και μόνο, των συνόρων και με την εφαρμογή αποτρεπτικών μέτρων.

1.6 Πρέπει να προβλεφθούν νομοθετικές ρυθμίσεις για την νόμιμη μετανάστευση εντός και προς την Ε.Ε.. Η ΕΟΚΕ συνιστά να εξετάσει η Επιτροπή προσεκτικά την δυνατότητα περαιτέρω δράσεων για την καταπολέμηση της αδήλωτης εργασίας.

1.7 Η διεθνής εμπειρία φανερώνει ότι η καταπολέμηση της αδήλωτης εργασίας είναι πιο αποτελεσματική όταν βασίζεται σε μια σειρά παράλληλων και ταυτόχρονων δράσεων. Αντίστοιχα, πέραν της άδειας για τη νόμιμη μετανάστευση εργαζομένων στους τομείς της οικονομίας με τα υψηλότερα ποσοστά λαθρομεταναστών, είναι απαραίτητη η οργάνωση ενημερωτικών και εκπαιδευτικών εκστρατειών που υπογραμμίζουν τις επιπτώσεις της αδήλωτης εργασίας. Επιπλέον, θα πρέπει να υπάρχει μια πολιτική ομοιόμορφων κυρώσεων εις βάρος των εργοδοτών, ανεξαρτήτως της εθνικότητας των αδήλωτων εργαζομένων. Η προτεινόμενη οδηγία θα πρέπει, ως εκ τούτου, να αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης δέσμης μέτρων για την καταπολέμηση της αδήλωτης εργασίας, και μεταξύ των λαθρομεταναστών, και να μην αποτελεί ένα θεμελιώδες μέσο πολιτικής, όπως προτείνει η Επιτροπή

1.8 Η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει ότι έχει μεγάλη σημασία να εφαρμοστεί όντως η οδηγία στα κράτη μέλη, των οποίων η αποστολή δεν θα είναι εύκολη διότι τα όργανα παρακολούθησης δεν διαθέτουν επαρκές και κατάλληλο προσωπικό, ο καταμερισμός των αρμοδιοτήτων μεταξύ των σχετικών οργάνων είναι δυσχερής και η προβλεπόμενη παρακολούθηση αφορά μεγάλο αριθμό εταιρειών.

1.9 Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι θα πρέπει να ενοποιηθούν οι προτάσεις της οδηγίας οι οποίες θα επιφέρουν οφέλη στην πράξη. Οι αλλαγές και προσθήκες που προτείνει η ΕΟΚΕ περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο «ειδικές παρατηρήσεις» και έχουν σκοπό να εξασφαλίσουν πιο ενδεδειγμένη κατανομή των αρμοδιοτήτων, καθώς και βελτίωση της κατάστασης των εργαζομένων που δεν έχουν τις απαιτούμενες άδειες. Σε περίπτωση που αγνοηθούν οι προτάσεις αυτές, οι εργαζόμενοι μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο ακόμα μεγαλύτερης εκμετάλλευσης.

2. **Εισαγωγή**

2.1 Η προτεινόμενη οδηγία εντάσσεται στις νομοθετικές προτάσεις που υποβάλει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα πλαίσια των ανακοινώσεών της για το Σχέδιο πολιτικής για τη νόμιμη μετανάστευση του 2005 ([2]), και για τις Πολιτικές προτεραιότητες για την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης υπηκόων τρίτων χωρών (Ιούλιος 2006) ([3]). Στα έγγραφα αυτά, η Επιτροπή προτείνει να περιοριστούν οι παράγοντες που ενθαρρύνουν την παράνομη μετανάστευση προς την Ε.Ε. με σπουδαιότερο εξ αυτών την δυνατότητα εξεύρεσης εργασίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν παρόμοιες κυρώσεις για τους εργοδότες υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν παράνομα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να τις θέσουν σε ισχύ. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υιοθέτησε την πρόταση της Επιτροπής ([4]) τον Δεκέμβριο του 2006.

2.2 Μετά την πρόταση οδηγίας ακολούθησαν το 2007 τα παρακάτω έγγραφα:

— ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την κυκλική μετανάστευση και τις εταιρικές σχέσεις κινητικότητας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτων χωρών ([5])·

— πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την απασχόληση υψηλής ειδίκευσης ([6])·

— πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος ([7])·

— ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την ενίσχυση της καταπολέμησης της αδήλωτης εργασίας ([8]).

3. **Περίληψη της πρότασης οδηγίας**

3.1 Σκοπός της οδηγίας είναι να καταστήσει την εργασία που προσφέρουν οι εργοδότες λιγότερο ελκυστική για τους μετανάστες οι οποίοι δεν έχουν τις κατάλληλες άδειες (να μειώσει τον «παράγοντα έλξεως»). Βασιζόμενη στα μέτρα που υφίστανται στα κράτη μέλη, η οδηγία θα εξασφαλίσει ότι όλα τα κράτη μέλη θεσπίζουν παρόμοιες κυρώσεις για τους εργοδότες που απασχολούν υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν έχουν τις κατάλληλες άδειες διαμονής και ότι οι κυρώσεις όντως επιβάλλονται.

3.2 Η παρούσα πρόταση ασχολείται με την πολιτική μετανάστευσης και όχι με την πολιτική απασχόλησης ή με την κοινωνική πολιτική. Ως νομική βάση έχει το άρθρο 63(3)(β) της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και αποβλέπει στη μείωση της παράνομης μετανάστευσης στην Ε.Ε..

3.3 Η πρόταση δεν έχει ως αντικείμενο την νόμιμη μετανάστευση και απασχόληση που έρχεται σε σύγκρουση με το καθεστώς διαμονής (όπως στην περίπτωση φοιτητών η τουριστών) ή την αδήλωτη εργασίας εκ μέρους υπηκόων τρίτων χωρών.

([2]) COM (2005) 669 τελικό.
([3]) COM (2006) 402 τελικό.
([4]) Ανακοίνωση της Επιτροπής για τις προτεραιότητες πολιτικής για την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης υπηκόων τρίτων χωρών — COM (2006) 402 τελικό.
([5]) COM(2007) 248 τελικό.
([6]) COM(2007) 637 τελικό.
([7]) COM(2007) 638 τελικό.
([8]) COM(2007) 628 τελικό.

4. **Περιεχόμενο της πρότασης**

4.1 Η οδηγία απαγορεύει την απασχόληση υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν παράνομα στην Ε.Ε.. Οι παραβάσεις θα πρέπει να τιμωρούνται με ποινές (οι οποίες μπορεί να είναι διοικητικού χαρακτήρα) που θα συνίστανται σε πρόστιμα και, στην περίπτωση των επιχειρήσεων, σε άλλα μέτρα, μεταξύ των οποίων ο αποκλεισμός από τη χορήγηση δημόσιων επιδοτήσεων ή η ανάκτηση τέτοιων επιδοτήσεων καθώς και ο αποκλεισμός από την συμμετοχή σε δημόσιες προμήθειες. Σε σοβαρές περιπτώσεις θα πρέπει να προβλέπονται ποινικές κυρώσεις.

4.2 Στο άρθρο 2 δίδεται ο ορισμός της απασχόλησης για τους σκοπούς της οδηγίας. Ως εργοδότες ορίζονται φυσικά και νομικά πρόσωπα για λογαριασμό των οποίων εργάζεται υπήκοος τρίτης χώρας επί πληρωμή.

4.3 Οι εργοδότες υποχρεούνται, πριν προσλάβουν υπήκοο τρίτης χώρας, να ελέγχουν εάν έχει νόμιμη άδεια παραμονής που να ισχύει τουλάχιστον για τη συγκεκριμένη περίοδο απασχόλησης και να διατηρούν αντίγραφο του τίτλου παραμονής για ενδεχόμενη επιθεώρηση. Οι εργοδότες θεωρείται ότι έχουν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τους εκτός εάν το έγγραφο που τους παρουσιάστηκε είναι έκδηλα πλαστό. Μόνον οι επιχειρήσεις και τα νομικά πρόσωπα είναι υποχρεωμένα να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές τόσο για την έναρξη όσο και για τη λήξη της απασχόλησης υπηκόου τρίτης χώρας εντός προθεσμίας οκτώ ημερών.

4.4 Οι εργοδότες που δεν συμμορφώνονται προς την απαγόρευση και απασχολούν παράνομα διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών θα τιμωρούνται με πραγματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις. Οι εργοδότες τιμωρούνται για κάθε παράβαση με πρόστιμα και αναλαμβάνουν την υποχρέωση να καλύψουν τα έξοδα επαναπατρισμού (ο εργοδότης πρέπει να καταβάλει στους εν λόγω υπηκόους τρίτων χωρών όλες τις οφειλόμενες αμοιβές για την εργασία τους, και να καταβάλει όλες τις οφειλόμενες κοινωνικές εισφορές και φόρους). Σύμφωνα με το άρθρο 10, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις η παράβαση αποτελεί ποινικό αδίκημα όταν διαπράττεται εκ προθέσεως.

4.5 Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να επιβάλουν χρηματικές κυρώσεις (πρόστιμα και καταβολή του κόστους επαναπατρισμού των υπηκόων τρίτων χωρών) καθώς και άλλες κυρώσεις (προσωρινό αποκλεισμό από τις κρατικές ενισχύσεις καθώς και από την διαδικασία ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, ανάκτηση χρηματοδοτήσεων της Ε.Ε. που έχουν ήδη διατεθεί, προσωρινό ή οριστικό κλείσιμο εγκαταστάσεων). Ορίζονται επίσης η ευθύνη των νομικών προσώπων και οι πιθανές κυρώσεις κατ' αυτών. Οι υφιστάμενες διατάξεις των κρατών μελών για την ευθύνη των νομικών προσώπων παραμένουν σε ισχύ.

4.6 Όταν ο εργοδότης είναι ένας υπεργολάβος, τα κράτη μέλη φροντίζουν να διασφαλίσουν ότι τόσο ο κύριος εργολάβος όσο και ο υπεργολάβος είναι από κοινού υπεύθυνοι για την καταβολή όλων των χρηματικών κυρώσεων και των καθυστερημένων οφειλών.

4.7 Ο εργοδότης πρέπει να καταβάλει κάθε οφειλόμενη εισφορά και φόρο στον υπήκοο τρίτης χώρας. Επιπροσθέτως, τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν μηχανισμούς που θα διασφαλίζουν ότι οι διαδικασίες ανάκτησης τίθενται σε κίνηση αυτομάτως, χωρίς να πρέπει ο υπήκοος τρίτης χώρας να υποβάλει αίτηση. Η σχέση εργασίας εικάζεται ότι διήρκησε τουλάχιστον έξι μήνες, εκτός εάν ο εργοδότης αποδείξει το αντίθετο. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι παρανόμως εργαζόμενοι υπήκοοι τρίτων χωρών εισπράττουν όλες τις οφειλόμενες αμοιβές που ανακτώνται, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων κατά τις οποίες έχουν επιστρέψει στη χώρα τους εκουσίως ή αναγκαστικώς. Σε περίπτωση ποινικής παράβασης, οι υπήκοοι τρίτων χωρών δεν επιστρέφουν στη χώρα τους μέχρι να εισπράξουν όλες τις οφειλόμενες αμοιβές που ανακτώνται.

4.8 Τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίσουν ότι κάθε χρόνο υποβάλλεται σε επιθεωρήσεις τουλάχιστον το 10 % των εταιρειών που είναι εγκατεστημένες στην επικράτειά τους προκειμένου να παρακολουθείται η απασχόληση υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν παράνομα στη χώρα. Η επιλογή των προς επιθεώρηση επιχειρήσεων πρέπει να βασίζεται σε αξιολόγηση του κινδύνου κατά την οποία λαμβάνονται υπόψη παράγοντες όπως ο εμπλεκόμενος τομέας και παλαιά στοιχεία παραβάσεων.

4.9 Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή την οδηγία εντός δύο ετών από τη δημοσίευσή της στην επίσημη εφημερίδα της Ε.Ε..

5. **Γενικές παρατηρήσεις**

5.1 Η πρόταση οδηγίας αφορά δύο διαφορετικούς τομείς των εργασιών της Επιτροπής, οι οποίοι συνδέονται στενά όσον αφορά την εφαρμογή της μεταναστευτικής πολιτικής και συγκεκριμένα τον τομέα της ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και τον τομέα της απασχόλησης και της κοινωνικής πολιτικής. Η ΕΟΚΕ δεν εναντιώνεται στην ιδέα που διατυπώνεται στην πρόταση να ασκηθούν πιέσεις τόσο στους ανέντιμους εργοδότες όσο και στις παράνομες οργανώσεις που χρησιμοποιούν άτομα που δεν διαθέτουν τις απαιτούμενες άδειες. Η ΕΟΚΕ υποστηρίζει την προτεινόμενη οδηγία διότι προωθεί το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

5.2 Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα θα πρέπει απαραιτήτως να λάβουν υπόψη τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί και:

— να διασφαλίσουν ότι η νομοθεσία για την νόμιμη και παράνομη μετανάστευση η οποία επί του παρόντος βρίσκεται στο στάδιο της κατάρτισης είναι συμβατή με την υφιστάμενη νομοθεσία της Ε.Ε.·

— να διασαφηνίσει τις επιπτώσεις και τις συνέπειες τόσο για τα άτομα που μεταναστεύουν εντός της Ε.Ε. όσο και για τα άτομα που μεταναστεύουν προς την Ε.Ε. ερχόμενα από τρίτες χώρες.

Απαιτείται μεγάλη σαφήνεια στον χειρισμό των ευαίσθητων αυτών θεμάτων, διότι δεν αφορούν μόνο την ασφάλεια, την δικαιοσύνη και την πολιτική στον τομέα του ανταγωνισμού, αλλά επίσης και τα ανθρώπινα δικαιώματα, που με τη σειρά τους επηρεάζουν την αγορά, τις «τέσσερις ελευθερίες» της ενιαίας αγοράς, το εργατικό δυναμικό, τόσο ως σύνολο όσο και κάθε εργαζόμενο χωριστά, καθώς και διότι η μετανάστευση είναι απαραίτητη για την Ε.Ε.. Στις γνωμοδοτήσεις της η ΕΟΚΕ έχει τονίσει την ανάγκη να ληφθούν μέτρα για την δημιουργία ευκαιριών για νόμιμη μετανάστευση και για να αντιμετωπιστούν οι αιτίες της παράτυπης μετανάστευσης.

5.3 Είναι απαραίτητο να προβλεφθούν νομοθετικές ρυθμίσεις για την νόμιμη μετανάστευση προς και από την Ε.Ε.. Οι περιορισμοί που έθεσαν ορισμένα κράτη μέλη όσον αφορά τη μετανάστευση δημιούργησαν προβλήματα, εμπόδισαν την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων μεταξύ κρατών μελών και σαν αποτέλεσμα υπήκοοι τρίτων χωρών, καθώς και υπήκοοι της Ε.Ε. απασχολούνται κατά παράβαση των κανονισμών και κάτω από συνθήκες εκμετάλλευσης. Τα μέτρα για την καταπολέμηση της μη δηλωμένης εργασίας στην Ε.Ε. και στα επιμέρους κράτη μέλη θα πρέπει να αφορούν όλους τους εργαζόμενους εξίσου ανεξαρτήτως του αν

πρόκειται για πολίτες της Ε.Ε. ή για πολίτες τρίτων χωρών. Συνεπώς, η ΕΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να εξετάσει εκ του σύνεγγυς τη δυνατότητα επέκτασης της νομικής βάσης της προτεινόμενης οδηγίας ώστε να καταστεί δυνατό να ληφθούν μέτρα και κατά της παράνομης απασχόλησης οιουδήποτε ατόμου δεν διαθέτει τις αναγκαίες άδειες ή έγγραφα.

5.4 Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι ο «παράγοντας έλξεως» των μεταναστών που αναφέρεται στην οδηγία, και τον οποίο η Επιτροπή επιθυμεί να αποδυναμώσει, δεν είναι η δυνατότητα εξεύρεσης παράνομης απασχόλησης, αλλά η δυνατότητα εξεύρεσης εργασίας σε μια άλλη χώρα. Για το λόγο αυτό τα μέτρα για την απλοποίηση των διαδικασιών για την απόκτηση ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας θα μειώσουν αναμφισβήτητα τον «παράγοντα έλξεως». Ωστόσο, τα κράτη μέλη πρέπει επίσης να συμβάλουν στην απλοποίηση των διαδικασιών.

5.5 Οι εργοδότες τονίζουν την ανάγκη για την καταπολέμηση της παράνομης εργασίας και του αθέμιτου ανταγωνισμού διότι ορισμένοι εργοδότες που απασχολούν παρανόμως εργαζόμενους δημιουργούν συνθήκες παράνομου και αθέμιτου ανταγωνισμού για άλλους τίμιους εργοδότες.

5.6 Παρά το ότι η εφαρμογή της οδηγίας εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, η Επιτροπή θα πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι πρόκειται για δύσκολο έργο, διότι δεν υπάρχουν αρκετά διοικητικά όργανα παρακολούθησης, ο καταμερισμός των αρμοδιοτήτων μεταξύ των σχετικών οργάνων είναι δυσχερής και η προβλεπόμενη παρακολούθηση αφορά μεγάλο αριθμό εταιρειών. Η ισχύς της οδηγίας εξαρτάται από την πραγματική της εφαρμογή.

5.7 Τα ευρωπαϊκά όργανα πρέπει να χρησιμοποιούν τους ίδιους όρους με αυτούς που χρησιμοποιούν οι διεθνείς και περιφερειακοί οργανισμοί και το διεθνές δίκαιο, οι οποίοι αναγνωρίζονται διεθνώς, όπως «παράτυπος» ή «διακινούμενος εργαζόμενος χωρίς άδεια» αντί για «παράνομος εργαζόμενος» και «παράνομη μετανάστευση». Ο όρος «παράνομος μετανάστης» έχει πολύ αρνητικές υποδηλώσεις. Η προτεινόμενη οδηγία μπορεί να επιτείνει τις έννοιες αυτές. Μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση της διακριτικής μεταχείρισης και της ξενοφοβίας έναντι των διακινούμενων εργαζομένων οι οποίοι μπορεί να υποβάλλονται σε επιθεωρήσεις μόνο και μόνο λόγω της εξωτερικής τους εμφάνισης τους.

5.8 Παρά τις τυχόν αμφιβολίες που διατυπώνονται σε σχέση με την προτεινόμενη οδηγία, η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι οι προτάσεις της οδηγίας που μπορεί να οδηγήσουν σε πρακτικά οφέλη θα πρέπει να διατηρηθούν και να ενοποιηθούν. Οι προτάσεις αυτές συγκεντρώνονται στις ειδικές παρατηρήσεις.

6. **Ειδικές παρατηρήσεις**

6.1 **Άρθρο 1** — Το άρθρο αυτό πρέπει να δίδει στα κράτη μέλη που έχουν ήδη λάβει μέτρα για να ρυθμίσουν την παράτυπη μετανάστευση τη δυνατότητα να διατηρήσουν τα εθνικά μέτρα που είναι περισσότερο ευνοϊκά έναντι των εργαζομένων.

6.2 **Άρθρο 2** — οι ορισμοί θα πρέπει να τροποποιηθούν ως ακολούθως:

— 2(β) «απασχόληση» είναι η άσκηση δραστηριοτήτων **που αμείβονται ή εκτελούνται κάτω από συνθήκες οικονομικής εξάρτησης** για λογαριασμό και υπό τη διεύθυνση άλλου προσώπου·

— **τα γραφεία εξεύρεσης προσωρινής απασχόλησης** πρέπει να προστεθούν στον ορισμό του όρου «εργοδότης» 2(ε) και «υπεργολάβος» 2(στ), διότι ο παρών ορισμός είναι ασαφής. Πολλοί εργαζόμενοι από τρίτες χώρες απασχολούνται από ενδιάμεσους στους οποίους περιλαμβάνονται και γραφεία εξεύρεσης απασχόλησης.

6.3 **Άρθρο 4(1)(γ)** — ο εργοδότης πρέπει να διατηρεί αντίγραφο της άδειας διαμονής για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από τη διάρκεια της περιόδου απασχόλησης, δεδομένου ότι σε ορισμένους τομείς η απασχόληση είναι βραχυπρόθεσμη και ο εργοδότης αλλάζει συχνά.

6.4 Άρθρο 5

— Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι εργοδότες έχουν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τους έναντι της παράνομης απασχόλησης και ελέγξει τις άδειες διαμονής και διατηρήσει τα απαιτούμενα αντίγραφα, και κατόπιν αποκαλύπτεται ότι τελικά η άδεια διαμονής υπηκόου τρίτης χώρας δεν είναι έγκυρη, οι εργοδότες είναι υποχρεωμένοι να καταβάλουν τις οφειλόμενες αμοιβές και να τηρήσουν τις λοιπές υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 7 της οδηγίας. Για το λόγο αυτό θα πρέπει να προστεθούν τα ακόλουθα στο τέλος του άρθρου: «Αυτό δεν αναιρεί το καθήκον τους να καταβάλλουν όλες τις οφειλόμενες αμοιβές και να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 7».

— Πρέπει να προστεθεί διάταξη που να ορίζει ότι οι εργοδότες πρέπει να σέβονται τις διαδικασίες απασχόλησης που θεσπίζουν τα κράτη μέλη. Υπάρχει περίπτωση οι εργοδότες να ελέγχουν μόνο τις άδειες διαμονής και να αγνοούν τις άδειες εργασίας που απαιτούνται σε πολλά κράτη μέλη. Κατ' αυτό τον τρόπο η μη δηλωμένη εργασία υπηκόων τρίτων χωρών θα αυξηθεί, παρά το γεγονός ότι οι εργοδότες συμμορφώνονται προς τις διατάξεις της οδηγίας.

6.5 Άρθρο 6

— Στις κυρώσεις που περιλαμβάνονται στο εδάφιο 2(α) πρέπει να ορίζεται ότι οι χρηματικές κυρώσεις πρέπει να είναι επαρκώς υψηλές ώστε να καλύπτουν οιοδήποτε κέρδος πραγματοποίησε ο εργοδότης από κάθε παρανόμως απασχολούμενο υπήκοο τρίτης χώρας. Συνεπώς οι χρηματικές κυρώσεις πρέπει να προστίθενται στο ποσό που ορίζεται για ένα παρανόμως απασχολούμενο άτομο και να αυξάνονται αναλόγως προς τον αριθμό των παρανόμως απασχολουμένων υπηκόων τρίτων χωρών. Υπάρχει σαφής διαφορά μεταξύ των κερδών των εργοδοτών που απασχολούν παρανόμως εργαζόμενους ως οικιακούς βοηθούς ή σε αγροκτήματα, και των εργοδοτών που απασχολούν παρανόμως 3, 4 ή περισσότερους εργαζομένους σε κερδοσκοπικές δραστηριότητες.

— Πρέπει να προβλεφθεί η αύξηση των χρηματικών κυρώσεων για εργοδότες που εξακολουθούν να απασχολούν παρανόμως υπηκόους τρίτων χωρών ή για εργοδότες που πράττουν το αυτό εκ νέου. Οι κυρώσεις πρέπει να αυξάνονται αισθητά κάθε φορά που η παράνομη απασχόληση επαναλαμβάνεται ή εξακολουθεί προκειμένου να δράσουν αποτρεπτικώς.

— Είναι παράλογο αναμένεται από τους εργοδότες η κάλυψη του κόστους επιστροφής κάθε παρανόμως απασχολούμενου υπηκόου τρίτης χώρας καθώς και η καταβολή των χρηματικών κυρώσεων. Στην πραγματικότητα αυτό θα σήμαινε ότι μετακυλίεται η ευθύνη των αρμόδιων για την μετανάστευση αρχών των επιμέρους χωρών στους εργοδότες. Οι εργοδότες πρέπει να υποχρεούνται στην καταβολή αυτού του κόστους μόνον αν έχουν διαπράξει ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το άρθρο 10.

6.6 Άρθρο 7

— Πρέπει να ορίζεται επίσης ότι η υποχρέωση καταβολής ισχύει από την ημέρα που υποβάλλεται η αίτηση για την καταβολή της αμοιβής και όχι από την ημερομηνία που η αίτηση παράγει έννομο αποτέλεσμα.

— Τα δικαιώματα των εργαζομένων με σύμβαση εργασίας εξακολουθούν να ισχύουν ανεξάρτητα από το εάν οι εργαζόμενοι διαθέτουν ή όχι άδεια διαμονής ή εργασίας.

— Στην πράξη μπορεί να προκύψουν δυσκολίες κατά την καταβολή των οφειλομένων μισθών σε εργαζόμενο που έχει ήδη επιστρέψει στη χώρα του και το γεγονός αυτό πρέπει να λαμβάνεται υπόψη. Επιπλέον, είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί ότι οι μισθοί καταβάλλονται στο σωστό άτομο.

— Επιπλέον, πρέπει να καταστεί σαφές ότι ο εργοδότης πρέπει να υπολογίζει τις ενδεχομένως οφειλόμενες αμοιβές σύμφωνα με τους νόμους, ρυθμίσεις, διοικητικές αποφάσεις και/ή συλλογικές συμφωνίες που συνήθως ισχύουν για παρόμοια απασχόληση.

6.7 Το **άρθρο 8** αναφέρεται στα άλλα μέτρα που πρέπει να υιοθετήσουν τα κράτη μέλη.

— Θα ήταν χρήσιμο να καταρτισθεί κατάλογος που θα περιλαμβάνει τα υποχρεωτικά μέτρα.

— Το μέτρο που αναφέρεται στο γράμμα δ), και αφορά το προσωρινό ή οριστικό κλείσιμο εγκαταστάσεων που έχουν χρησιμεύσει για τη διάπραξη της παράβασης φαίνεται παράλογο ιδιαιτέρως εφόσον μπορεί επίσης να πλήξει τους νομίμως απασχολούμενους εργαζόμενους. Κατά την εφαρμογή του μέτρου αυτού θα πρέπει να γίνονται διαβουλεύσεις με τους εργαζόμενους που απασχολούνται στις συγκεκριμένες εγκαταστάσεις και με τους εκπροσώπους τους.

6.8 Στο **άρθρο 9** ορίζεται η ευθύνη του κύριου εργολάβου ή κάθε ενδιάμεσου υπεργολάβου για την καταβολή χρηματικών κυρώσεων και οφειλόμενων πληρωμών. Θα ήταν χρήσιμο να διασαφηνιστεί κάτω από ποιες συνθήκες αυτό ισχύει ή δεν ισχύει. Σε ορισμένους κλάδους με μεγάλες αλυσίδες υπεργολάβων, όπως η κατασκευή αυτοκινήτων, οι βιοτεχνίες και οι υπεργολάβοι που παράγουν τα διάφορα τμήματα σε διάφορα μέρη και χώρες θα είναι δύσκολη η απόδειξη της ευθύνης. Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι θα πρέπει να δίνεται στον κύριο εργολάβο η δυνατότητα να απαλλάσσεται από κάθε τυχόν παρόμοια ευθύνη μέσω εύλογων μέτρων πρόληψης.

6.9 Άρθρο 10

— Σύμφωνα με το άρθρο αυτό μια παράβαση αποτελεί ποινικό αδίκημα (με βάση το άρθρο 3) όταν διαπράττεται «εκ προθέσεως». Ωστόσο, εφόσον αυτό είναι δύσκολο να αποδειχθεί, θα ήταν καλύτερα να ορισθεί ότι υπάρχει ποινικό αδίκημα όταν αποδεικνύεται ότι ο εργοδότης «γνώριζε» ή «μπορούσε να γνωρίζει» για το ποινικό αδίκημα.

— Όσον αφορά την παράβαση που ορίζεται στο εδάφιο 1(α), κάθε επαναλαμβανόμενη παράβαση του άρθρου 3 πρέπει να θεωρείται ποινικό αδίκημα.

— Στην περίπτωση που μια παράβαση θεωρείται εσκεμμένο ποινικό αδίκημα με βάση την παράγραφο 1(α), έχει σημασία να λαμβάνεται υπόψη ότι οι νομικές διαδικασίες μπορεί να είναι χρονοβόρες. Υπάρχει κίνδυνος να μην εφαρμοστεί η διάταξη εάν το κράτος μέλος αποφασίσει ότι θα κριθεί κατά πόσον υπήρξε παράβαση βάσει αποφάσεως δικαστηρίου ή εθνικής αρχής μέσα σε χρονικό διάστημα δύο ετών. Επειδή οι διαδικασίες αυτές μπορεί να είναι εξαιρετικά χρονοβόρες και επειδή μπορεί να χρησιμοποιηθούν όλα τα νομικά μέσα για την υποβολή έφεσης η διάταξη μπορεί να μην εφαρμοστεί καθόλου.

— Κατά την εφαρμογή αυτού του άρθρου στα κράτη μέλη πρέπει να γίνει σαφής διαχωρισμός των αρμοδιοτήτων μεταξύ των διοικητικών οργάνων που επιβάλλουν τις κυρώσεις και των αρμόδιων δικαστηρίων προκειμένου να αποφευχθούν ενδεχόμενες συγκρούσεις αρμοδιοτήτων.

6.10 Άρθρο 14

— Τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέψουν αποτελεσματικούς μηχανισμούς που θα διασφαλίζουν ότι οι διαδικασίες διεξάγονται ταχέως και χωρίς υψηλό κόστος.

— Παρομοίως, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίσουν ότι τα όργανα που επιβάλλουν κυρώσεις θα παρέχουν πληροφορίες για την έναρξη των διαδικασιών στους ενδιαφερόμενους αντιπροσώπους χωρίς καθυστέρηση.

— Στην παράγραφο 3, θα ήταν χρήσιμο να χορηγηθεί ειδικό καθεστώς όχι μόνο στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι υποβάλλονται ή έχουν υποβληθεί σε καταχρηστικούς όρους εργασίας και οι οποίοι συνεργάζονται στις διώξεις που ασκούνται κατά του εργοδότη τους, αλλά και στους μάρτυρες.

6.11 Άρθρο 15

Επιδοκιμάζεται η διάταξη αυτή που ορίζει ότι τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε τουλάχιστον το 10 % των εταιριών υποβάλλεται σε επιθεώρηση κάθε χρόνο. Ωστόσο, η αποτελεσματικότητα της προτεινόμενης οδηγίας θα εξαρτηθεί από την πραγματική εφαρμογή αυτής της διάταξης. Στα περισσότερα κράτη μέλη, θα απαιτηθούν επιπλέον προσωπικό και οικονομικοί πόροι για την εφαρμογή της. Διαφορετικά, οι επιπρόσθετες αυτές υποχρεώσεις θα προκαλέσουν αναμφισβήτητα διακριτική μεταχείριση των ενδιαφερομένων.

Βρυξέλλες, 12 Μαρτίου 2008.

Ο Πρόεδρος

της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Δημήτρης ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

στη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Οι ακόλουθες τροπολογίες, που έλαβαν πάνω από το ένα τέταρτο των ψήφων, απορρίφθηκαν κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στη σύνοδο ολομέλειας (άρθρο 54(3) του Εσωτερικού Κανονισμού):

Σημείο 1.7

Τροποποίηση ως ακολούθως:

«Η διεθνής εμπειρία φανερώνει ότι η καταπολέμηση της αδήλωτης εργασίας είναι πιο αποτελεσματική όταν βασίζεται σε μια σειρά παράλληλων και ταυτόχρονων δράσεων. Αντίστοιχα, πέραν της άδειας για τη νόμιμη μετανάστευση εργαζομένων στους τομείς της οικονομίας με τα υψηλότερα ποσοστά λαθρομεταναστών, είναι απαραίτητη η οργάνωση ενημερωτικών και εκπαιδευτικών εκστρατειών που υπογραμμίζουν τις επιπτώσεις της αδήλωτης εργασίας. ~~Επιπλέον, θα πρέπει να υπάρχει μια πολιτική ομοιόμορφων κυρώσεων εις βάρος των εργοδοτών, ανεξαρτήτως της εθνικότητας των αδήλωτων εργαζομένων.~~ Η προτεινόμενη οδηγία θα πρέπει, ως εκ τούτου, να συντονίζεται με μέτρα ~~αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης δέσμης μέτρων~~ για την καταπολέμηση της αδήλωτης εργασίας, μεταξύ και των λαθρομεταναστών~~, και να μην αποτελεί ένα θεμελιώδες μέσο πολιτικής, όπως προτείνει η Επιτροπή~~».

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 64, Ψήφοι κατά: 101, Αποχές: 9

Σημείο 5.3

Τροποποίηση ως ακολούθως:

«Πρέπει επειγόντως να προβλεφθούν νομοθετικές ρυθμίσεις για την νόμιμη μετανάστευση προς και από την Ε.Ε.. Οι περιορισμοί που έθεσαν ορισμένα κράτη μέλη όσον αφορά τη μετανάστευση δημιούργησαν προβλήματα, εμπόδισαν την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων μεταξύ κρατών μελών και σαν αποτέλεσμα υπήκοοι τρίτων χωρών, καθώς και υπήκοοι της Ε.Ε. απασχολούνται κατά παράβαση των κανονισμών και κάτω από συνθήκες εκμετάλλευσης. Τα μέτρα για την καταπολέμηση της μη δηλωμένης εργασίας στην Ε.Ε. και στα επιμέρους κράτη μέλη ~~θα πρέπει να αφορούν όλους τους εργαζόμενους εξίσου ανεξαρτήτως του αν πρόκειται για πολίτες της Ε.Ε. ή για πολίτες τρίτων χωρών. Συνεπώς, η ΕΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να εξετάσει εκ του σύνεγγυς τη δυνατότητα επέκτασης της νομικής βάσης της προτεινόμενης οδηγίας ώστε να καταστεί δυνατό να ληφθούν μέτρα και κατά της παράνομης απασχόλησης οιουδήποτε ατόμου δεν διαθέτει τις αναγκαίες άδειες ή έγγραφα~~ είναι στο πρόγραμμα της Επιτροπής και των κοινωνικών εταίρων, ενώ συζητούνται και μέτρα για τον τρόπο καταπολέμησης αυτών των αρνητικών φαινομένων. Η ΕΟΚΕ συνιστά το στενό συντονισμό των μέτρων εξάλειψης της παράνομης μετανάστευσης και της αδήλωτης εργασίας».

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 56, Ψήφοι κατά: 102, Αποχές: 10

Σημείο 6.6

Προσθήκη:

«Άρθρο 7

— Πρέπει να ορίζεται επίσης ότι η υποχρέωση καταβολής ισχύει από την ημέρα που υποβάλλεται η αίτηση για την καταβολή της αμοιβής και όχι από την ημερομηνία που η αίτηση παράγει έννομο αποτέλεσμα.

— Τα δικαιώματα των εργαζομένων με σύμβαση εργασίας εξακολουθούν να ισχύουν ανεξάρτητα από το εάν οι εργαζόμενοι διαθέτουν ή όχι άδεια διαμονής ή εργασίας.

— Στην πράξη μπορεί να προκύψουν δυσκολίες κατά την καταβολή των οφειλομένων μισθών σε εργαζόμενο που έχει ήδη επιστρέψει στη χώρα του και το γεγονός αυτό πρέπει να λαμβάνεται υπόψη. Επιπλέον, είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί ότι οι μισθοί καταβάλλονται στο σωστό άτομο.

— Επιπλέον, πρέπει να καταστεί σαφές ότι ο εργοδότης πρέπει να υπολογίζει τις ενδεχομένως οφειλόμενες αμοιβές σύμφωνα με τους νόμους, ρυθμίσεις, διοικητικές αποφάσεις και/ή συλλογικές συμφωνίες που συνήθως ισχύουν για παρόμοια απασχόληση

— Στα περισσότερα κράτη μέλη της ΕΕ, οι εργαζόμενοι οφείλουν να υποβάλλουν διαμαρτυρία στον σχετικό οργανισμό, προκειμένου να εξασφαλίσουν την οφειλόμενη καταβολή. Η αναφορά του άρθρου 7 παράγραφος 2, εδάφιο α), ότι δεν υπάρχει καμία ανάγκη για τον παράνομα απασχολούμενο υπήκοο τρίτης χώρας να υποβάλει αίτηση προκειμένου να δρομολογηθούν οι απαραίτητες διαδικασίες για την εξόφληση του υπολοίπου ποσού, θα επιφέρει αδικαιολόγητη διάκριση μεταξύ αφενός των εν λόγω υπηκόων τρίτων χωρών και αφετέρου άλλων υπηκόων της ΕΕ ή νομίμως απασχολούμενων υπηκόων τρίτων χωρών

— Ωστόσο, η ΕΟΚΕ αποδέχεται ότι τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν στους παράνομα διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών κάθε βοήθεια που χρειάζονται για να διεκδικήσουν οποιοδήποτε υπόλοιπο αμοιβής και το άρθρο πρέπει να περιλαμβάνει σχετική εγγύηση.

— Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η υπόνοια όσον αφορά τη διάρκεια της σχέσης εργασίας (σε αυτήν την περίπτωση) έξι μήνες, όπως ορίζει το άρθρο 7, παρ. 2, εδ. β), μπορεί να ενεργήσει ως νέος, ισχυρός και ενδεχομένως αποφασιστικός παράγοντας παράνομης μετανάστευσης στην ΕΕ, στο μέτρο που τοποθετεί έναν παράνομα εργαζόμενο σε μια ιδιαίτερα συμφέρουσα θέση έναντι των υπολοίπων εργαζομένων. Επιπλέον, αυτό είναι σαφώς μια ακατάλληλη λύση για βραχυπρόθεσμες και πολύ βραχυπρόθεσμες σχέσεις εργασίας (π.χ. εποχιακή γεωργική εργασία).»

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 59, Ψήφοι κατά: 111, Αποχές: 11

Σημείο 6.8

Να προστεθεί το ακόλουθο κείμενο:

«Στο **άρθρο 9** *ορίζεται η ευθύνη του κύριου εργολάβου ή κάθε ενδιάμεσου υπεργολάβου για την καταβολή χρηματικών κυρώσεων και οφειλόμενων πληρωμών. Θα ήταν χρήσιμο να διασαφηνιστεί κάτω από ποιες συνθήκες αυτό ισχύει ή δεν ισχύει. Ο κύριος εργολάβος και οι υπεργολάβοι οι οποίοι δεν απασχολούν απευθείας παρανόμως διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών θα πρέπει να φέρουν συλλογική ευθύνη έναντι των κυρώσεων που ορίζονται στο άρθρο 6 και στο άρθρο 7 μόνον εάν αποδειχθεί ότι ήταν ενήμεροι σχετικά με το γεγονός ότι ο υπεργολάβος τους απασχολούσε παρανόμως διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών. Σε ορισμένους κλάδους με μεγάλες αλυσίδες υπεργολάβων, όπως η κατασκευή αυτοκινήτων, οι βιοτεχνίες και οι υπεργολάβοι που παράγουν τα διάφορα τμήματα σε διάφορα μέρη και χώρες θα είναι δύσκολη η απόδειξη της κοινής ευθύνης. Το ίδιο ισχύει και στον κατασκευαστικό τομέα. Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι θα πρέπει να δίνεται στον κύριο εργολάβο η δυνατότητα να απαλλάσσεται από κάθε τυχόν παρόμοια ευθύνη μέσω εύλογων μέτρων πρόληψης.*»

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 57, Ψήφοι κατά: 106, Αποχές: 8

Σημείο 6.9

Να διαγραφούν τα ακόλουθα:

«Άρθρο 10

— Σύμφωνα με το άρθρο αυτό μια παράβαση αποτελεί ποινικό αδίκημα (με βάση το άρθρο 3) όταν διαπράττεται "εκ προθέσεως". ~~Ωστόσο, εφόσον αυτό είναι δύσκολο να αποδειχθεί, θα ήταν καλύτερα να ορισθεί ότι υπάρχει ποινικό αδίκημα όταν αποδεικνύεται ότι ο εργοδότης γνώριζε ή μπορούσε να γνωρίζει για το ποινικό αδίκημα.~~

— Όσον αφορά την παράβαση που ορίζεται στο εδάφιο 1(α), κάθε επαναλαμβανόμενη παράβαση του άρθρου 3 πρέπει να θεωρείται ποινικό αδίκημα.

— Στην περίπτωση που μια παράβαση θεωρείται εσκεμμένο ποινικό αδίκημα με βάση την παράγραφο 1(α), έχει σημασία να λαμβάνεται υπόψη ότι οι νομικές διαδικασίες μπορεί να είναι χρονοβόρες. Υπάρχει κίνδυνος να μην εφαρμοστεί η διάταξη εάν το κράτος μέλος αποφασίσει ότι θα κριθεί κατά πόσον υπήρξε παράβαση βάσει αποφάσεως δικαστηρίου ή εθνικής αρχής μέσα σε χρονικό διάστημα δύο ετών. Επειδή οι διαδικασίες αυτές μπορεί να είναι εξαιρετικά χρονοβόρες και επειδή μπορεί να χρησιμοποιηθούν όλα τα νομικά μέσα για την υποβολή έφεσης η διάταξη μπορεί να μην εφαρμοστεί καθόλου.

— Κατά την εφαρμογή αυτού του άρθρου στα κράτη μέλη πρέπει να γίνει σαφής διαχωρισμός των αρμοδιοτήτων μεταξύ των διοικητικών οργάνων που επιβάλλουν τις κυρώσεις και των αρμόδιων δικαστηρίων προκειμένου να αποφευχθούν ενδεχόμενες συγκρούσεις αρμοδιοτήτων.»

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 66, Ψήφοι κατά: 100, Αποχές: 10

Σημείο 6.11

Να τροποποιηθεί ως ακολούθως:

«Άρθρο 15

~~Επιδοκιμάζεται~~ Η αποτελεσματικότητα της ~~η~~ διάταξης ~~αυτή~~ που ορίζει ότι τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε τουλάχιστον το 10 % των εταιριών υποβάλλεται σε επιθεώρηση κάθε χρόνο. ~~Ωστόσο, η αποτελεσματικότητα της προτεινόμενης οδηγίας~~ θα εξαρτηθεί από την πραγματική εφαρμογή αυτής της διάταξης. Τα κράτη μέλη πρέπει να επιλέξουν ποιες επιχειρήσεις να επιθεωρήσουν βάσει μιας αξιολόγησης του κινδύνου που να λαμβάνει υπόψη, παράλληλα με άλλα κατάλληλα κριτήρια, παράγοντες όπως ο βαθμός της ευπάθειας του τομέα στην απασχόληση παράνομα διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, ή ακόμη εάν οι επιχειρήσεις έχουν ήδη ιστορικό στον τομέα αυτό. Το άρθρο θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τα ποιοτικά αυτά κριτήρια και να αναφέρει ότι θα ήταν επιθυμητό για τα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν ότι τουλάχιστον το 3 % των επιχειρήσεων που επιλέγονται για το σκοπό αυτό, επιθεωρούνται κάθε έτος. Στα περισσότερα κράτη μέλη, ~~θα απαιτηθούν~~ ενδέχεται να χρειαστούν επιπλέον προσωπικό και οικονομικοί πόροι για την εφαρμογή της. Διαφορετικά, οι επιπρόσθετες αυτές υποχρεώσεις ~~θα~~ μπορεί να προκαλέσουν ~~αναμφισβήτητα~~ διακριτική μεταχείριση των ενδιαφερομένων.»

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 5, Ψήφοι κατά: 105, Αποχές: 8